

استقلال کشور سنگال در سال 1960 میلادی

کشور سنگال در سال 1960 میلادی مستقل شد، سنگال پس از استقلال، با سرزمین مالی فدراسیون مالی را تشکیل داد اما بعد از بروز اختلافاتی بین دو کشور از عضویت استعفا کرد و در سال 1960 استقلال کامل خود را با نظام جمهوری اعلام کرد.

کشور سنگال در سال 1960 میلادی مستقل شد، سنگال پس از استقلال، با سرزمین مالی فدراسیون مالی را تشکیل داد اما بعد از بروز اختلافاتی بین دو کشور از عضویت استعفا کرد و در سال 1960 استقلال کامل خود را با نظام جمهوری اعلام کرد.

کشور سنگال که در منتهی الیه افریقای غربی قرار گرفته است 196720 کیلومتر مربع وسعت دارد. این سرزمین بین موریتانی، مالی، گینه و گینه بیسائو قرار گرفته است. کشور گامبیا چون زبانه ای در داخل آن قرار دارد. مرز غربی آن اقیانوس اطلس می باشد. سواحل عمیق، موقع جغرافیائی و دروازه غرب افریقا به این کشور اهمیت ویژه ای بخشیده است. سنگال سرزمین کم ارتفاعی است که بخش اعظم آن را علفزارهای ساوان و استپ می پوشاند. 4 رود سنگال، سالوم گامبیا و کازامانس در سنگال جریان دارند که طویل ترین آنها سنگال می باشد که 1600 کیلومتر طول دارد. آب و هوا در سواحل و نواحی مرتفع معتدل ولی در استپ ها گرم و خشک است.

اسلام از طریق بازرگانان مالی به سنگال راه یافت و در سال 1040م نهضت دینی المرابطون در این ناحیه پایه گذاری شد از میان کشورهای انگلستان، هلند و فرانسه، فرانسه موفق شد سنگال را به تصاحب خود درآورد شهرهای آن تحت تاثیر تمدن غرب بنا شده و بین شهر و روستا اختلاف زیادی مشاهده می شود و این خود دلیل مهاجرت روستائیان به شهرهاست. مرکز حکومت آن داکار است و به هفت استان تقسیم می شود و سیاست خارجی آن بر همزیستی و احترام متقابل با کشورهای جهان استوار بوده و از جنبش های مردمی حمایت می کند.

سنگال 7510000 نفر سکنه دارد که 20% آن در مرکز حکومت یعنی داکار سکونت دارند، رشد جمعیت 2/9% و تراکم نسبی آن 38/2 نفر در کیلومتر مربع است. بیش از 50% مردم زیر 20 سال سن دارند، اکثریت از قوم ولوف هستند، ولی گروههای نژادی فولانی، سرر، توکولور و دیولا هم در سنگال زندگی می کنند زبان رسمی این کشور فرانسه و خط آن لاتین است اما لهجه های بومی ولوف و توکولور متداول می باشد. 95% مردم مسلمان، 2% مسیحی و 3% پیرو ادیان بومی و فرقه مریدیه که یک قرن قبل توسط شیخ احمد و بامبا پایه گذاری شده در غرب افریقا و افریقای مرکزی پیروان زیادی دارد و تنها در سنگال 1/5 میلیون نفر از آن پیروی می کنند. رهبران این فرقه که عقاید صوفیه و اهل طریقت دارند از قدرت عظیم اقتصادی سیاسی برخوردار بوده و می توانند برای حکومت مرکزی مشکل آفرین باشند. طبی شهر مقدس مریدی هاست، روحانیون و رهبران این فرقه در طوبی سکونت دارند عده ای از طرفداران این فرقه در مزارع وسیع بادام زمینی و با اعتقادات به ثواب اخروی به کشت و کار مشغولند که محصول آنان را فرانسویان از طریق رهبران فرقه می خرند.

فرقه تیجانیه که در اواخر قرن هیجدهم توسط ابوالعباس شیخ احمد تیجانی (اهل الجزایر) بوجود آمد، در دولت سنگال نفوذ دارد. قادییه نیز فرقه قدیمی دیگر هستند. گروه مذهبی دیگر در سنگال هستند که به آنان به زبان ولفی لای لای (ترجمه لا اله الا الله) می گویند، حدود 50000 شیعه در سنگال زندگی می کنند که شیخ عبدالنعیم آل زین رهبری آنان را عهده دار است.

70% مردم به کشاورزی مشغولند. اقتصاد آن تک محصولی است و بر پایه صادرات بادام زمینی استوار می باشد. در سالهای اخیر کوشش شده تا با گسترش ماهیگیری و افزایش تولیدات صنعتی و جهانگردی این کشور از حالت تک تولیدی خارج شود. سنگال هفتمین کشور تولید کننده فسفات در جهان به شمار می رود.

تولید ناخالص ملی در سال 1990م 5/1 میلیارد دلار و سرانه آن 700 دلار بوده است اساسا این کشور در مقایسه با همسایگان خود از وضع اقتصادی خوبی برخوردار است.

رابطه سنگال با ایران از سال 1362ش بدلیل عناد غرب با ایران و تحریک رهبران سنگال توسط فرانسه قطع شد ولی در سال 1367ش مجددا سنگال با ایران رابطه برقرار نمود.

